

DEFUNCIONS PREMSA

Adéu al degà del periodisme català

El lleidatà Josep Pernau va morir ahir a Barcelona als 80 anys || La capella ardent s'instal·larà avui al tanatori de les Corts

BARCELONA | El periodista lleidatà Josep Pernau, tot un referent de la professió a Catalunya després de més de cinquanta anys de trajectòria, va morir ahir en una clínica de Barcelona als 80 anys com a conseqüència d'una malaltia que el fa afectar durant els dos últims anys i que, a l'agreujar-se, el va obligar a ingressar a l'hospital fa quinze dies. Josep Pernau va néixer a Lleida el 26 de desembre del 1930. La seua infantesa i adolescència es van veure marcades per la Guerra Civil i la Postguerra. Després de perdre el pare en els bombardejos de Lleida del 1937 (vegué el desglossament), va passar moltes temporades a Arbeca, d'on era originària la família. Després d'estudiar magisteri a Lleida i exercir de mestre per pobles del Pirineu, es va traslladar el 1952 a Barcelona, on va formar part de la primera promoció de la nova Escola Oficial de Periodisme. Pernau, que en els últims vint anys de carrera havia exercit com a columnista i editorialista d'*El Periódico*, va acumular una llarga trajectòria professional, en què va ser director del *Diari de Barcelona* en dos etapes diferents, del *Diario Femenino*, de *Mundo Dia-*

rio, de la revista *Destino* i del setmanari *Mundo*. Durant la Transició, Pernau va ser president de l'Associació de la Premsa i, del 1978 al 1981, va presidir la Federació d'Associacions de la Premsa, a més de ser degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya entre el 1991 i el 1997, període en què es va aprovar el codi deontològic de l'entitat. En aquest sentit, també serà recordat com a protagonista en la creació d'entitats i grups en defensa dels valors democràtics de la professió periodística. Va rebre nombrosos premis, com l'Ortega y Gasset el 1991, el Josep Maria Lladó a la Llibertat d'expressió el 2002 i el Vázquez Montalbán de periodisme cultural i polític el 2005, any en què també va rebre la Creu de Sant Jordi.

La capella ardent s'instal·larà avui al tanatori de les Corts i la cerimònia de comiat serà demà a les 10.30 h. Arbeca li dedicarà les jornades culturals de la localitat l'any que ve i Lleida reconeixerà la seua figura en la pròxima edició del concurs periodístic que porta el seu nom i que organitzen la Paeria i el Col·legi de Periodistes des del 2007.

Mestre de periodistes

■ Pernau, amb més de 50 anys de trajectòria, estava jubilat des del 2002, si bé que encara firmava una columna en els últims anys.

REACCIONS

«Pernau, amb una gran vocació de servei públic, va fer de mestre, de periodista i de mestre de periodistes.»

ARTUR MAS
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

«Va viure la professió com un compromís amb el seu país.»

FERRAN MASCARELL
CONSELLER DE CULTURA

«Ha representat la Barcelona compromesa i lluitadora.»

XAVIER TRIAS
ALCALDE DE BARCELONA

«Un referent que representa els valors de la professió.»

JOSEP MARIA MARTÍ
DEGÀ DEL COL·LEGI DE PERIODISTES

«Admiro la trajectòria de Pernau, a qui he llegit amb devoció i entusiasme.»

JOSÉ MONTILLA
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

«Del 1991 al 1997, va ser membre del jurat del premi Pica d'Estats que convoca la Diputació.»

JOAN REÑÉ
PRES. DE LA DIPUTACIÓ DE LLEIDA

DEFUNCIÓ

Josep Pernau, un periodista exemplar

ÀNGEL ROS I DOMINGO
ALCALDE DE LLEIDA

ENS HA deixat Josep Pernau, lleidatà, periodista, mestre de periodistes i defensor dels valors del periodisme. Nascut a Lleida, fa 80 anys, va estudiar a l'Escola de Periodisme de Barcelona. Fundador l'any 1966 del Grup Democràtic de Periodistes, va ser, durant la transició, president de l'Associació de Premsa de Barcelona. Va presidir altres associacions adreçades a aconseguir un periodisme defensor de la professionalitat, la veritat i la democràcia. Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, en la dècada dels 90, va impulsar el Codi Deontològic dels Periodistes i també el Consell de la Informació de Catalunya. Josep Pernau entenia que la tasca periodística no pot anar separada d'una actitud ètica que constitueix el nucli d'aquesta professió.

El seu treball, que va fer sempre amb rigor, era exemple d'objectivitat i de defensa dels valors ciutadans de la llibertat i la democràcia. La seva actitud va ser mereixedora de nombrosos guardons, entre els quals la Medalla de la Ciutat de Lleida, que va rebre l'any 2002. Encara més, de cinc anys ençà, rebia l'homenatge permanent dels llei-

datans quan l'ajuntament de Lleida i el Col·legi de Periodistes van crear el Premi Josep Pernau de periodisme, adreçat als estudiants lleidatans d'ESO, de batxillerat i de FP de la ciutat, que hi participen amb la redacció de cartes als directors dels mitjans de comunicació i amb articles que tracten qüestions d'actualitat, amb un estil fresc, de periodisme juvenil, del qual l'amic Pernau estava molt satisfet. Vull destacar especialment la gratitud amb què va acollir la designació del seu nom per a un premi de periodisme adreçat a estudiants i el fet que sempre, mentre va poder, va participar-hi activament presidint els premis i el seu lliurament. Les seves paraules, en aquest marc adreçades als joves guanyadors del premi, eren veritables lliçons de periodisme.

Els que hem tingut el goig de conèixer-lo i de compartir amb ell el seu incisiu diàleg, teniem Josep Pernau per un home ple de saviesa; d'una saviesa que era fruit del pas dels anys, sempre en primera fila de la batalla per aconseguir el millor periodisme, i treballant, sense descans, per explicar als seus lectors, amb un llenguatge rigorós però també a l'abast de tothom, el fets diaris que determinen el nostre present i dibuixen el nostre futur. És per tot això que el trobarem a faltar.

El pitjor record ■ El pare de Pernau va ser una de les víctimes del bombardeig franquista sobre Lleida el 3 de novembre del 1937. De fet, és la víctima més coneguda gràcies a la famosa imatge d'Agustí Centelles, amb la mare de Pernau plorant, desconsolada, darrere del cos del seu marit. Els fills de Centelles (un, a la foto) van donar una còpia d'aquesta simbòlica imatge a la Paeria.